Research Paper

Aluminum nanocrystalline powder production from aluminum alloy scrap by solid state recycling method

Hadi Rezazadeh¹, Maziyar Azadbeh^{2*}

1. MSc student, Faculty of Materials Engineering, Sahand University of Technology, Tabriz, Iran. 2. Professor, Faculty of Materials Engineering, Sahand University of Technology, Tabriz, Iran.

Citation: Hadi Rezazadeh, Maziyar Azadbeh, Aluminum nanocrystalline powder production from aluminum alloy scrap by solid state recycling method, Quarterly Journal of New Materials. 2023; 14 (51): 17-38.

*Corresponding author: Maziyar Azadbeh

Address: Faculty of Materials Engineering, Sahand University of Technology, Tabriz, Iran. Tell: +98-41-33459452 Email: azadbeh@sut.ac.ir

Extended Abstract

Introduction

Metals and alloys, compared to other materials, have the highest potential for recycling [1]. Aluminum powder is widely used in aircraft fuel, aerated lightweight concrete, and explosives [2]. The recycling of aluminum waste is done by two Method: solid state and molten state. Two methods of milling (solid state) and gas or water atomization (molten state) are used to produce aluminum powder [3]. In molten state recycling, about 12% by weight of aluminum metal is oxidized and about 10% by weight is wasted during slag collection [4]. In recycling small - sized Al scraps like machining chips, oxidation losses increase up 16% or even up to 25% [5]. Also, in the next stages, such as casting and processing of aluminum ingots, there are losses amounting to about 8% and 18%. respectively, ultimately no more than 50% of the metal is recovered [6]. Therefore, solid state recycling is preferred, Due to energy and materials savings and environmental benefits [7]. Solid state recycling of aluminum scrap can be done through methods such as hot extrusion [8], friction stir extrusion [9], hot press forging [10], cold rolling [11], high pressure torsion [12], and mechanical milling [13]. The mills can be divided into two main groups: indirect and direct milling equipment [14]. Mechanical milling is widely regarded as one of the most efficient nanotechnology techniques for the top - down preparation approach of a broad variety of nanocrystalline, nanoparticles, and nanocomposites materials [15]. In planetary ball milling; Plastic deformation, cold welding and fracture are predominant factors [16]. Some of the important parameters in the milling process are: type of mill, milling container, ball-to-powder weight ratio, extent of filling the vial, milling atmosphere, speed, time and temperature of milling and process control agent [17]. Aluminum used beverage cans are made of two aluminum alloys (3004 ASTM for the main body and 5182 ASTM for the lids) [18]. According to Bochvar, the freezing range is the range between the temperature of the

onset of the linear shrinkage and the nonequilibrium solidus of the alloy [19]. During solidification of aluminum 3000 and 5000 alloys, $Al_6(Mn, Fe)$ or $Al_{12}(Mn, Fe)Si$ and Mg2Si intermetallic phases are formed in the aluminum matrix, respectively [20]. Because the 5182 alloy has a wider freezing range than the 3004 alloy, it cracks in more places during milling and breaks into very smaller particles [18].

Materials and Methods

The materials used in this research are aluminum beverages cans from the Coca-Cola brand with a capacity of 330 ml. Laboratory sulfuric acid with 98% purity was used to decoating and cleaning of aluminum cans. The decoated cans were cut into square pieces, with a dimension of less than 8 mm, by industrial scissors to obtain the primary chips needed for the mechanical milling process. The chips were mechanically milled up to 104 hours using a planetary ball milling machine without any process controlling agent (PCA) under argon atmosphere. The ball to powder ratio was 10 to 1. 15 min rest time was used in every 15 min milling. PSA, sieve analysis and SEM microscopy were used to determine particle size. XRD was used to obtaining constituent phases and also the crystallite size were calculated by Williamson hall equation. Flowability and apparent density of obtained powder were determined according to ASTM B213 and B212, respectively.

Findings and Discussion

By analyzing the aluminum alloys chips of 3000 and 5000 series, it was observed that there are $Al_{12}(Mn, Fe)Si$ and Mg_2Si , as intermetallic phases in the Al matrix, respectively. These intermetallic phases are seen as with polygonal and spherical particles matrix. On the other hand, after milling aluminum chips, it was observed that the lid powder are finer than the body and bottom powders. Also, the smallest powder size for lid, body and bottom obtained after 72, 80, and 80 hours milling (called as the optimum milling time). Their D90 were 109, 258, and 391 micrometers, respectively.

coarsest powder produced after 48 hours milling is smaller than the body and bottom powders after the same milling time. This is really beneficial achievement concept for separating lid powder from the body and bottom powders.

Conclusion

In the present research, the solid state recycling of aluminum used beverage cans made of 3000 and 5000 series alloys was successfully carried out using a planetary ball milling machine, without using any process control agent. It was also concluded that disintegration and cold welding are in competition with each other so that before the optimum milling time the disintegration mechanism is dominant and after that agglomeration is occur.

Ethical Considerations compliance with ethical guidelines

The cooperation of the participants in the present study was voluntary and accompanied by their consent.

Funding

No funding.

Authors' contributions

Design and conceptualization: Maziyar Azadbeh;

Conducting experiments: Hadi Reazadeh; Methodology and data analysis: Hadi Rezazadeh, Maziyar Azadbeh; Initial writing: Hadi Rezazadeh; Supervision and Final writing: Maziyar Azadbeh.

Conflicts of interest

The authors declared no conflict of interest.

مقاله پژوهشی

تولید پودر نانوکریستالی آلومینیوم از ضایعات آلیاژ آلومینیوم به روش بازیافت حالت جامد

هادی رضازاده٬، مازیار آزادبه٬*

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی سهند تبریز، تبریز، ایران ۲. استاد، دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی سهند تبریز، تبریز، ایران

> تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۲۳ تاریخ داوری: ۱۴۰۲/۰۸/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۹/۰۴

از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید

<u>10.30495/jnm.2023.32501.2015</u>

واژههای کلیدی: بازیافت حالت جامد، ضایعات آلیاژ آلومینیوم، آسیاکاری مکانیکی، پودر نانو کریستالی آلومینیوم.

چکیدہ

مقدمه: هدف از این پژوهش، بازیافت حالت جامد ضایعات آلیاژ آلومینیوم سری ۳۰۰۰ و ۵۰۰۰ و تولید پودر نانوکریستالی آلومینیوم با روش آسیاکاری مکانیکی بدون استفاده از عامل کنترل کننده فرآیند است. در این راستا قوطیهای آلومینیومی مستعمل نوشیدنی که از سه قسمت سر با آلیاژ ۵۱۸۲، قسمت یکپارچه بدنه (نازک) و پایه (ضخیمتر) از آلیاژ ۲۰۰۴ تشکیل شدهاند، به عنوان مواد اولیه استفاده شدند.

روش: قسمت سر و قسمت یکپارچهی بدنه و پایه با توجه به آلیاژهای سازندهشان از هم مجزا شدهاند و بدنه و پایه ی قسمت یکپارچه نیز علیرغم ترکیب شیمیایی یکسان بدلیل ضخامت متفاوتشان از هم جداشدند تا بتوان با در نظر گرفتن دو متغیر ترکیب شیمیایی و ضخامت، مکانیزمی برای خردایش شان تعیین کرد. هر سه قسمت بهصورت جداگانه پس از عملیات رنگزدایی توسط قیچی صنعتی به صورت چیپسهای ریز با اندازه کمتر از ۸ میلی متر خرد شدند. سپس با استفاده از دستگاه آسیای سیارهای تحت اتمسفر گاز آرگون، در حضور گلولههایی DOI: از جنس فولاد بلبرینگی ۵۲۰۱۰، با نسبت وزنی گلوله به پودر ۱۰ به ۱ ، در مدت زمانهای مختلف آسیاکاری تا 10.30

یافتهها: چیپسهای قسمت سر قوطی سریعتر از چیپسهای قسمت یکپارچه بدنه و پایه خردشده و پودر حاصل از آن نیز ریزتر است. با توجه به نتایج آزمون PSA، PSA پودر تولیدشده قسمت سر قوطی کمتر از اندازه ۱۵۰ میکرومتر است؛ درحالی که برای D۹۰ پودرهای تولیدشده قسمت یکپارچه بدنه و پایه قوطی این مقدار بیشتر از ۱۵۰ میکرومتر است که از این دستاورد میتوان در مقیاس صنعتی برای جداسازی ذرات ریزتر آلیاژ آلومینیوم ۵۰۰۰ از ذرات درشتتر آلیاژ آلومینیوم ۳۰۰۰ به کمک الک با اندازه مش ۱۵۰ میکرومتر استفاده کرد.

نتیجه گیری: با استفاده از دادههای آزمون PSA، مدت زمان بهینه آسیاکاری که منجربه تولید ریزترین اندازه پودر می شود برای سه قسمت سر، بدنه و پایه قوطی به ترتیب ۲۲، ۸۰ و ۸۰ ساعت با D۹۰ پودرهای حاصله مساوی با ۲۵۸، ۲۵۸ و ۳۹۱ میکرومتر بهدست آمد. همچنین سیالیت پودرهای قسمت سر، بدنه و پایه به ترتیب برابر با ۵۹/۸، ۵۹/۳ و ۶۱/۱ ۶/۱۶ و چگالی ظاهری نیز به ترتیب برابر با ۱/۳۸، ۱/۳۴ و ۶/۲۳ ها/۴۶ رمد بهدست آمد.

* نویسنده مسئول: دکتر مازیار آزادبه

نشانی: دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی سهند تبریز، تبریز، ایران.

تلفن: ۲۵۹۴۵۹۳۳۲۹۰

يست الكترونيكي: azadbeh@sut.ac.ir

مقدمه

فلزات و آلیاژها در مقایسه با سایر مواد، با توجه به حجم زیاد ضایعات و همچنین داشتن ارزش اقتصادی بالا و خصوصیات متمایز و منحصربهفرد، از پتانسیل بازیافت بالایی برخوردار هستند<u>1</u>. پودر آلومینیم در صنایع متالورژی پودر، کاربردهای وسیعی ازجمله سوخت هواپیماها، بتن هوادهی شده سبک و مواد منفجره دارد. همچنین در زمینه چاپ سه بعدی نیز مورد استفاده قرار می گیرد]2[. بازیافت ضایعات آلومینیوم به دو صورت حالت جامد و حالت مذاب انجام می شود که از دو روش آسیاکاری (حالت جامد) و اتمیزاسیون گازی و یا آبی (حالت مذاب) به طور گستردهای برای تولید پودر آلومينيوم استفاده مي شود. از آنجايي كه پودر آلومينيوم اشتعال پذير است، به هنگام توليد پودر به روش اتميزاسيون احتمال وقوع انفجار وجود دارد]3[. در بازیافت متداول (حالت مذاب) حدود ۱۲ درصد وزنی از فلز آلومینیوم اکسید می شود و حدود ۱۰ درصد وزنی از آن در زمان جمع کردن سربارهی موجود در سطح مذاب فلز، هدر می شود]4[. از طرفی در مورد بازيافت ضايعات آلومينيوم كوچک مانند تراشههاي ماشين کاري؛ به اين دلیل که چیپسها نسبت سطح به حجم زیادی دارند که تمایل آنها برای شناور شدن و باقیماندن در سطح مذاب را افزایش میدهد و منجر به افزایش تلفات از طریق اکسیداسیون تا ۱۶٪ یا حتی تا ۲۵٪ می شود [5]. همچنین در هر مرحله از پردازشهای بعدی نظیر ریخته گری و پردازش شمشهای آلومینیوم به ترتیب تلفاتی در حدود ۸٪ و ۱۸٪ وجود دارد که باعث می شود درنهایت بیش از ۵۰٪ فلز از بین رفته و بازیابی نشود]6[. بنابراین بهمنظور جلوگیری از اتلاف مواد، صرفهجویی در انرژی و حفاظت از محيطزيست بازيافت حالت جامد ترجيح داده مي شود 17. بازيافت حالت جامد ضايعات آلومينيومي ميتواند از طريق روشهايي نظير اكستروژن گرم]8[، اكستروژن اصطكاكي اغتشاشي]9[، آهنگري پرس گرم]10[، نورد]، پیچش با فشار بالا]12[و آسیاکاری مکانیکی [۱۳] انجام شود و همانطور که قبلا اشاره شد، از روش آخر بهمنظور تولید یودرهای میکروکریستالی و نانوکریستالی استفاده می شود. تجهیزات آسیاکاری را می توان به دو گروه اصلی تجهیزات آسیای غیرمستقیم و مستقیم تقسیم کرد. ازجمله تجهیزات آسیای مستقیم میتوان به آسیای ساینده، آسیای چرخشی و آسیای غلطکی اشاره کرد و از تجهیزات آسیای غیرمستقیم می توان به آسیای گلولهای افقی، آسیای ارتعاشی و آسیای سیارهای اشاره کرد <u>]14[14.</u>آسیاب گلولهای در طی پنج دهه اخیر به عنوان یک روش قدرتمند برای تهیه مواد با خواص فیزیکی و مکانیکی بهبود یافته و همچنین فازها و مواد مهندسی جدید تکامل یافته است و به طور گسترده به عنوان یکی از کارآمدترین تکنیکهای نانوتکنولوژی برای رویکرد آماده سازی از بالا به پایین طیف وسیعی از مواد نانوکریستالی، نانوذرات و نانوکامپوزیتها در نظر گرفته می شود. این فرآیند برای اولین بار توسط جان بنجامین و همکارانش در شرکت بین المللی نیکل در سال ۱۹۶۰ توسعه یافت <u>]15[</u>. در آسیاکاری گلولهای سیارهای؛ تغییر شکل

پلاستیک، جوش سرد و شکست عوامل غالب هستند که در آنها تغییر شكل منجر به تغيير شكل ذرات، جوش سرد باعث افزايش اندازه ذرات و شکست منجر به کاهش اندازه ذرات می شود 16[16. برخی از پارامترهای مهم در فرآیند آسیاکاری عبارتاند از: نوع آسیا، محفظه و محیط آسیا، نسبت وزنی گلوله به پودر، درصد حجم پر شدن کاپها، اتمسفر آسیا، سرعت، زمان و دمای آسیا و همچنین عوامل کنترل فرآیند اشاره كرد 17[17]. قوطى هاى آلومينيومى مستعمل نوشيدنى به دليل ارزش زیاد ضایعات و سهولت جمع آوری، بازیافت پذیرترین مواد بستهبندی هستند و بازیافت آنها موجب حذف ضایعات، صرفهجویی در مصرف انرژی، کاهش انتشار گازهای گلخانهای، کاهش استفاده از محلهای دفن زبالههای شهری و درآمد اضافی برای بازیافت کنندگان می شود. قوطی-های نوشیدنی با استفاده از دو سری آلیاژ آلومینیوم (آلیاژ ۳۰۰۴ برای بدنه اصلی و پایه و آلیاژ ۵۱۸۲ برای سر) ساخته می شوند. آلیاژ ۳۰۰۴ دارای توانایی فرم استثنایی موردنیاز برای انجام فرآیند کشش عمیق است و آلیاژ ۵۱۸۲ سخت تر است 18[]. به گفته بوچوار^۲، دامنه انجماد به محدوده بین دمای شروع انقباض خطی و جامد غیر تعادلی آلیاژ گفته می شود که در این محدوده، آلیاژ در حالت جامد-مایع قرار دارد و مهمترین خواص ریختگی مانند ترک داغ، قابلیت ریخته گری و تمایل به ایجاد حفره و فازهای ناپایدار به عرض آن بستگی دارد [۱۹]. در طول انجماد آلیاژهای آلومینیوم سری ۳۰۰۰ و ۵۰۰۰، به ترتیب ترکیبات بین فلزی Al₆(Mn, Fe) یا Al12(Mn, Fe)Si و Mg2Si در زمینه آلومینیوم تشکیل می-شوند. این ترکیبات به عنوان مکانهای مستعد برای جوانهزنی و انتشار ترک در طول فرآیند آسیاکاری عمل میکنند 20[. ازآنجایی که آلیاژ ۵۱۸۲ دارای دامنه انجماد گستردهتری نسبت به آلیاژ ۳۰۰۴ است، در طول انجماد آن ترکیبات بین فلزی بیشتری تشکیل می شود و در هنگام آسیاکاری از مکانهای بیشتری ترک خورده و به ذرات بسیار کوچکتری مى شكند 18[.

در تحقیق حاضر پودر آلومینیوم از ضایعات قوطیهای آلومینیوم با روشی ساده نظیر آسیاکاری مکانیکی که یکی از روشهای بازیافت حالت جامد است تولید شد. این روش در مقایسه با روش حالت مذاب، علاوه بر اینکه از هدر رفتن مواد اولیه بهصورت اکسید و سرباره جلوگیری میکند و منجر به افزایش راندمان بازیافت به بیش از ۹۵٪ میشود، روشی مقرون بهصرفه، مطمعن و کم خطر برای تولید پودر است.

مواد و روش ها

مواد مورداستفاده در این پژوهش، قوطیهای آلومینیومی مستعمل نوشیدنی از مارک کوکاکولا با ظرفیت ۳۳۰ میلیلیتر و با سری آلیاژی ۳۰۰۰ برای قسمت یکپارچه بدنه و پایه و ۵۰۰۰ برای قسمت سر می باشد. قوطی آلومینیومی مستعمل نوشیدنی به دلیل کاربردهای مختلفی که داشتهاند، اغلب با یک ماده عالی پوشش داده می شوند که باید قبل از آسیاکاری مکانیکی حذف شوند؛ بنابراین به منظور رنگ زدایی و تمیز کاری

¹. J. S. Benjamin

² . A. A. Bochvar

مجله مواد نوین. ۱۴۰۲؛ ۱۴ (۵۱): ۳۸-۱۷

قوطیهای آلومینیومی از اسیدسولفوریک آزمایشگاهی با خلوص ۹۸٪ بدون رقیق سازی استفاده شد، به این صورت که ابتدا سه قسمت سر، بدنه و پایه قوطیهای آلومینیومی برش داده شده و از هم جدا شدند و هر قسمت جداگانه به مدت ۳۰ دقیقه تحت اتمسفر هوای معمولی درون اسید نگهداشته شده و درنهایت با آب داغ شستوشو داده شده و خشک شدند (شکل ۱).

شکل ۱- قوطی نوشیدنی ألومینیومی رنگزدایی شده

قوطیهای رنگزدایی شده تحت خردایش توسط قیچی صنعتی در ابعاد کمتر از ۸ میلیمتر، بهصورت مربعی شکل برش داده شدند تا چیپسهای اولیه موردنیاز برای انجام فرآیند آسیاکاری مکانیکی حاصل شود. چیپس– های حاصل از هر قسمت قوطیهای فلزی بهصورت جدا از هم، به همراه گلولههایی از جنس فولاد بلبرینگی ۵۲۱۰۰ با سه اندازه قطر مختلف ۱۰، ۲۱ و ۲۰ میلیمتر، به ترتیب به تعداد ۷، ۴ و ۶ عدد، با نسبت ۱۰ به ۱ گلوله به مواد اولیه به دستگاه آسیای گلولهای سیارهای^۱ مدل FP۲ دارای گلوله به مواد اولیه به دستگاه آسیای گلولهای سیارهای^۱ مدل FP۲ دارای استفاده از جنس فولاد زنگ نزن تغذیه شدند. فرآیند آسیاکاری بدون خلوص بالا با فرکانس ۲۲/۴ بر ثانیه و سرعت چرخش ۲۴۰ دور در دقیقه به مدت زمانهای مختلف ۱۰، تا ۱۰۴ ساعت انجام گرفت. بعد از هر ۸ دقیقه کاری، ۵۱ دقیقه نیز زمان استراحت لحاظ شد. بعد از هر ۸ ساعت آسیاکاری، بهمنظور چگونگی خردایش و تعیین مکانیزم آن نمونه برداری و بررسی مواد حاصله صورت گرفت.

توزیع اندازه تراشههای آلومینیومی کوچکتر از ۸ میلیمتر به کمک نرم– افزار image i با دامنه اندازهگیری ۴ تا ۷ میلیمتر تعیین گردید.

تعیین اندازه ذرات پودر و به دست آوردن زمان بهینه آنها (مدتزمان آسیاکاری که در آن ریزترین اندازه پودر حاصل میشود) با استفاده از

- ¹. Planetary ball mill
- ². Process control agents
- ³. Particle size analysis

تکنیک آنالیز اندازه ذره (PSA³) انجام گرفت. این تکنیک از روش پراکندگی نور دینامیکی (DLS⁴) برای تعیین اندازه ذرات استفاده می کند. با استفاده از دادههای حاصله نمودار فراوانی نسبی برحسب اندازه ذرات پودر رسم شد. همچنین بهمنظور اطمینان از دادههای آزمون قبلی، توزیع اندازه ذرات پودر آلومینیومی حاصل از آسیاکاری چیپسهای سه قسمت سر، بدنه و پایه قوطیها به مدتزمان بهینه آنها توسط آزمون الک مطابق استاندارد ۲۰۱ ASTM ۲۱ با استفاده از ۹ الک با مشهای ۳۰، ۵۰، ۲۰۰ ۱۰۵، ۲۰۰، ۲۰۰، ۲۰۰ و ۳۲۵ تعیین شد و با استفاده از دادههای بهدستآمده نمودار فراوانی تجمعی برحسب اندازه ذرات پودر رسم شد. مورفولوژی سطحی و ریزساختار چیپسهای آلومینیومی و همچنین شکل، اندازه ذرات و سطح مقطع پودرهای آلومینیومی حاصل از آسیاکاری، بهوسیله دستگاه EDS مدل LEO۴۴۰i مطالعه شد.

جهت بررسی سطح مقطع پودرهای با اندازه بهینه حاصل از آسیاکاری از میکروسکوپ نوری Olympus مدل PMG۳ استفاده شد. جزئیات عملیات پولیش و اچ در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- جزئیات عملیات پولیش و اچ کاری

اچ	پولیش
شیمیایی با محلول کلر ^۵	مکانیکی بر روی نمد همراه با
(۹۵ میلیلیتر آب مقطر، ۲/۵ میلی–	آبصابون
لیتر نیتریک اسید، ۱/۵ میلیلیتر	
هیدروکلریک اسید و ۱ میلیلیتر	
هيدروفلوئوريک اسيد)	

برای تعیین فازهای تشکیلدهنده چیپسهای ریز آلومینیومی و بررسی تأثیر زمان آسیاکاری بر تغییرات فازی ذرات پودر و بررسی تغییرات شدت پیکها از دستگاه پراش اشعه ایکس نوع ((AAW)-RAW) ایکستروم، پتانسیل الکتریکی ۴۰ کیلوولت و جریان ۴۰ میلی آمپر)، سرعت اسکن ۴ درجه بر دقیقه، در محدوده زاویه ۲۵ برابر ۲۰ تا ۱۲۰ استفاده شد. اندازه بلورک و کرنش شبکه پودر با استفاده از رابطه ویلیامسون–هال² محاسبه شد که به فرم زیر می باشد:

$$\begin{split} \beta \cos\theta &= \frac{0.9\lambda}{d} + 2AE.\sin\theta \\ \lambda &= 0 \text{ bound on } \lambda \text{ bo$$

⁴. Dynamic light scattering

⁵. Keller's reagent

⁶. Williamson-Hall

سیالیت یا همان سرعت جریان و چگالی ظاهری پودرهای حاصل از آسیاکاری چیپسهای سه قسمت سر، بدنه و پایه قوطیهای نوشیدنی که پارامترهای مهم در نرخ یکنواختی و متراکمسازی پودر هستند با استفاده از روش قیف هال و بهترتیب مطابق استاندارد ASTM B۲۱۳ و استاندارد ASTM B۲۱۲ تعیین گردید.

نتايج

بررسی مواد مصرفی

در شکل ۲ (الف) مورفولوژی چیپسهای ریز (با ابعاد کوچکتر از ۸ میلی-متر) و در شکل ۲ (ب) توزیع اندازه آنها (که با استفاده از نرمافزار image j تعیین شده است) به صورت فراوانی نسبی و فراوانی تجمعی نشان داده شده است. چیپسهای آلومینیومی دارای شکل منظم (تقریباً مربعی شکل) می باشند و منحنی توزیع اندازه آن بصورت تک کوهانه و متوسط اندازه در بازه ۲–۵ میلی متر می باشد.

اشکال ۳–۵ به ترتیب ریزساختار و آنالیز نقشهای EDS چیپس قسمت سر، بدنه و پایه پس از آماده سازی متالوگرافی را نشان میدهد. با توجه Alı2(Mn, یا Al6(Mn, Fe) یا Ala(Mn, یا ما2 Fe)Si و Fe)Si مطابق نتایج حاصل شده در پژوهشهای قبلی [[۲]، به ترتیب با مورفولوژیهای چندضلعی نسبتا منظم (معمولا چهارضلعی) و نسبتا کروی قابل مشاهده هستند. همچنین میتوان مشاهده کرد تراکم فازهای ناپایدار در چیپس قسمت سر با سری آلیاژی ۵۰۰۰ بیشتر از توزیع فازهای ناپایدار در چیپسهای قسمت یکپارچه بدنه و پایه با سری آلیاژی

الله ال

پایه ترکیبات بین فلزی بیشتری نسبت به چیپس قسمت بدنه دارد که با مدنظر قرار دادن اتفاقاتی که در فرآیند کشش عمیق برای ساخت این قسمت اعمال میشود، منطقی است. با توجه به دادههای حاصل از آنالیز نقشهای EDS میتوان مشاهده کرد که عناصر SAI, Mn, Fe, Mg, Si در چیپسهای هر سه قسمت بهوضوح وجود دارند، که با در نظر گرفتن در چیپسهای هر سه قسمت بهوضوح اوجود دارند، که با در نظر گرفتن نتایج حاصل از آزمون XRD میتوان این عناصر را مربوط به حضور فازهای بین فلزی Alı2(Mn, Fe)Si و Mg2Si در زمینه آلومینیوم دانست.

شکل ۶ (الف)، (ب) و (ج) به ترتیب الگوی پراش اشعه ایکس چیپس قسمت سر، بدنه و پایه قوطیهای آلومینیومی با اندازه کوچکتر از ۸ میلیمتر که در تحقیق حاضر بهعنوان مواد تغذیه فرآیند آسیاکاری مکانیکی استفاده شد را نشان میدهد. تعداد ۷ پیک در ۲۵های ۳۸، ۴۴، ۵۵، ۸۷، ۹۹، ۱۱۱ و ۱۱۶ میتوان مشاهده کرد که مربوط به پیکهای آلومینیوم است. همچنین در هر سه قسمت قوطی پیک با ۴۱=۲۵ مربوط به ترکیب بین فلزی از خانواده Alı2(Mn, Fe)Si میباشد. لازم به ذکر است که در الگوی پراش اشعه ایکس چیپس قسمت سر، پیک با (Mg2Si) مربوط به ترکیب بین فلزی منیزیم-سیلیسیم (Mg2Si)

(ب)

شکل ۲- آنالیز چیپسهای الومینیومی: (الف) مورفولوژی تراشهها و (ب) توزیع اندازه ذرات چیپس با استفاده از نرمافزار image j

مجله مواد نوین. ۲+۱۴؛ ۱۴ (۵۱): ۲۸–۱۷	۲

(الف) شکل ۴- (الف) تصویر SEM، و (ب) آنالیز نقشهای EDS چیپس قسمت بدنه

(الف) شکل ۵- (الف) تصویر SEM، و (ب) آنالیز نقشهای EDS چیپس قسمت پایه

شکل ۶- الگوی پراش اشعه ایکس چیپس: (الف) قسمت سر، (ب) قسمت بدنه، و (ج) قسمت پایه قوطی

مطالعه پودرهای آلومینیوم حاصل از آسیاکاری چیپسهای ریز

شکل ۷ پودرهای حاصل از آسیاکاری چیپسهای ریز قسمت سر به مدت ۷۲ ساعت و قسمت بدنه و پایه قوطیهای نوشیدنی به مدت ۸۰ ساعت را نشان میدهد. همانطور که مشاهده میشود، پودرهای حاصل از آسیاکاری چیپسهای قسمت سر ریزتر از پودرهای قسمت یکپارچه بدنه و پایه است. دو پارامتر ترکیب شیمیایی و ضخامت قسمتهای مختلف قوطی، عوامل اصلی و تأثیرگذار در فرآیند خردایش چیپسها میباشند. ضخامت قسمتهای سر، بدنه و پایه قوطیهای آلومینیومی به ترتیب برابر با ۱۶۰، ۱۱۰ و ۳۰۰ میکرومتر است[۲۲].

وجود تفاوت در ترکیب شیمیایی دو قسمت سر قوطی و قسمت یکپارچه بدنه و پایه، پارامتر غالب در خردایش پودر این دو قسمت است. قسمت سر به علت داشتن ترکیبات بین فلزی بیشتر بهویژه درصد بالای ترکیب Mg2Si نسبت به قسمت یکپارچه بدنه و پایه، که با دقت در تصاویر SEM آن قسمتها حفرات ریزی در کنار فازهای ناپایدار قابل مشاهده است که می توانند در حین آسیاکاری به عنوان مکان های مستعد جوانهزنی ترک عمل کنند. با توجه به این مورد در طول فرایند آسیاکاری به هنگام برخورد گلولههای فولادی، ذرات آلومینیمی قسمت سر سریعتر شکسته شده و موجب خردایش بیشتر پودر می شود. در مورد قسمت یکپارچه بدنه و پایه که دارای ترکیب شیمیایی یکسانی هستند، تفاوت در ضخامت و در نتیجهی آن توزیع فازهای ناپایدار و بعبارتی نزدیک بودنشان بههمدیگر، پارامتر غالب در خردایش پودر دو قسمت بدنه و پایه است. بطوریکه با در نظر گرفتن شرایط ساخت قسمت یکپارچهی قوطی شامل بدنه و پایه مسلم است که فازهای ناپایدار در قسمت پایه به هم نزدیکتر میباشند و این در حالی است که در قسمت بدنه به علت کشش عمیق این فازها دورتر از همدیگر قرار می گیرند. در اینجا علیرغم اینکه قسمت پایه قوطی فازهای ناپایدار بیشتری نسبت به قسمت بدنه قوطی دارد ولی چون قسمت بدنه ضخامت کمتری نسبت به قسمت پایه دارد در طول فرآیند آسیاکاری در برابر برخورد گلولههای فولادی مقاومت کمتری داشته و سریعتر دچار شکست شده است درنتیجه پودرهای حاصل از آن ریزتر از پودرهای حاصل از قسمت پایه بوده است. لازم بذکر است که این نتیجه ممکن است با شرايط أسياكاري تغيير كند، مثلا اگر عامل كنترل كننده فرأيند اضافه شود ممکن است مکانیزم گسترش ترک از کنار فازهای ناپایدار غالب شود و در نتيجه قسمت يايه بيشتر ريز شود.

نتایج PSA ذرات پودر حاصل از فرآیند آسیاکاری بصورت نمودارهای توزیع اندازه که در آن فراوانی نسبی برحسب اندازه ذرات پودر رسم شدهاند در شکل ۸ آورده شده است. با توجه به شکل ۸ (الف) که مربوط به داده

درصد فراوانی پودر حاصل از چیپسهای قسمت سر قوطی آلومینیومی می باشد، کمترین اندازه ذره پودر در بازه ۴۸ تا ۱۰۴ ساعت، متعلق به ۷۲ ساعت آسیاکاری است که D۹۰ و D۵۰ آن به ترتیب برابر با ۱۰۹ و ۷۵ میکرومتر می باشد. همچنین با توجه به شکل ۸ (ب) که مربوط به داده درصد فراوانی پودر حاصل از چیپسهای قسمت بدنه قوطی آلومینیومی میباشد، کمترین اندازه ذره پودر در بازه ۴۸ تا ۱۰۴ ساعت، پس از ۸۰ ساعت آسیاکاری حاصل شده است که D۹۰ و D۵۰ آن به ترتیب برابر با ۲۵۸ و ۱۷۱ میکرومتر میباشد. درنهایت شکل ۸ (ج) که مربوط به پودر حاصل از چیپسهای قسمت پایه قوطی آلومینیومی میباشد، کمترین اندازه ذره پودر در بازه ۴۰ تا ۱۰۴ ساعت، متعلق به ۸۰ ساعت آسیاکاری است که D۹۰ و D۵۰ آن به ترتیب برابر با ۳۹۱ و ۲۶۰ میکرومتر میباشد. با توجه به منحنی های حاصل از نتایج PSA می توان مشاهده کرد، D۹۰ یودر تولیدشده قسمت سر که از سری آلیاژی ۵۰۰۰ است، کمتر از اندازه ۱۵۰ میکرومتر است؛ درحالی که برای D۹۰ پودرهای تولیدشده قسمت یکپارچه بدنه و پایه که از سری آلیاژی ۳۰۰۰ است این مقدار بیشتر از اندازه ۱۵۰ میکرومتر است.

به منظور مطالعه صحت نتایج، توزیع اندازه ذرات با آزمایش دیگری مثلا آزمون الک برای زمان های بهینه که در آن ها ریزترین اندازه بودرهای دست آمده است، در اینجا بررسی شد. شکل ۹ نمودار توزیع اندازه پودرهای حاصل از آسیاکاری با استفاده از داده های تست الک را نشان می دهد. با بررسی منحنی های به دست آمده می توان مشاهده کرد که مقادیر ۵۹۰ حاصل شده با مقادیر ۲۹۰ حاصل از آزمون PSA تقریباً مطابقت دارد. همچنین برای بررسی بیشتر و دقیق تر در ادامه در شکل ۱۰، شکل ۱۱و شکل ۲۱ به ترتیب تصاویر SEM پودرهای آلومینیومی قسمت سر، بدنه و پایه قوطی های مستعمل نوشیدنی حاصل از آسیاکاری سیاره ای آورده شده است، تا بدین وسیله بتوان با روش میکروسکوپیکی نیز توزیع اندازه ذرات را مطالعه کرد.

شکل ۱۰ تصاویر SEM پودرهای قسمت سر با بزرگنمایی ۵۰ در بازه زمانی ۱۶ تا ۱۰۴ ساعت آسیاکاری را نشان می دهد. می توان مشاهده کرد که تا مدتزمان ۳۲ ساعت خردایش و ریزشدن پودر صورت گرفته است و میانگین اندازه ذرات برحسب قطر فرت^۱ تقریبا ۱۳۱ میکرومتر به دست آمد، سپس در بازه زمانی ۴۰ تا ۴۸ ساعت مکانیزم جوش سرد رخداده و میانگین اندازه ذرات پودر به ۱۴۹ میکرومتر افزایشیافته است و مجدداً در ادامه فرآیند پودر ریز شده است به طوری که در زمان ۷۲ ساعت ریزترین اندازه پودر با میانگین اندازه ۹۷ میکرومتر حاصل شده است. با ادامه فرآیند آسیاکاری تا ۱۰۴ ساعت، میانگین اندازه ذرات پودر به ۱۲۸ میکرومتر افزایش یافته است.

¹. Feret's diameter

اَزمون PSA: (الف) قسمت سر، (ب) قسمت بدنه، و (ج) قسمت پایه قوطیهای نوشیدنی اَلومینیومی برای ساعتهای مختلف اَسیاکاری

مجله مواد نوین. ۱۴۰۲؛ ۱۴ (۵۱): ۳۸–۱۷

۷۲ ساعت، (ب) قسمت بدنه به مدت ۸۰ ساعت، و (ج)

قسمت پایه به مدت ۸۰ ساعت

شکل ۹- منحنیهای توزیع اندازه ذرات پودر تعیین شده با نتایج أزمون الک، پس از أسیاکاری قسمت سر به مدت ۷۲ ساعت، بدنه ۸۰ ساعت و پایه ۸۰ ساعت (زمانهای بهینه که در آنها ریزترین اندازه D۹۰ بدست آمده است)

شکل ۱۱ تصاویر SEM پودرهای قسمت بدنه با بزرگنمایی ۵۰ در بازه زمانی ۱۶ تا ۱۰۴ ساعت آسیاکاری را نشان میدهد. همان طور که مشاهده می شود تا مدتزمان ۴۸ ساعت اندازه ذرات تقریبا ۹۳۲ میکرومتر بهدست صورت نگرفته است و میانگین اندازه ذرات تقریبا ۹۳۲ میکرومتر بهدست آمد. با ادامه فرآیند آسیاکاری پودرها تحت فرآیند خردایش شروع به ریزشدن کردند و در زمان ۸۰ ساعت ریزترین اندازه پودر با میانگین اندازه ذره ۲۴۵ میکرومتر حاصل شد. سپس در زمان ۸۸ ساعت اندازه ذرات به سبب جوش سرد درشتتر شده و میانگین اندازه ذرات به ۳۴۱ میکرومتر افزایش یافت ولی در ۱۰۴ ساعت خردایش مجدد پودر رخ داد و میانگین اندازه ذرات به ۲۹۲ میکرومتر کاهش یافت.

شکل ۱۲ تصاویر SEM پودرهای قسمت پایه با بزرگنمایی ۵۰ در بازه زمانی ۱۶ تا ۱۰۴ ساعت آسیاکاری را نشان میدهد. پودرهای قسمت پایه نیز همانند قسمت بدنه از زمان ۱۶ تا ۸۰ ساعت تحت پدیده خردایش ریز شدند بهطوری که میانگین اندازه ذرات تقریبا از ۱۱۱۴ میکرومتر به ۴۰۴ میکرومتر کاهش یافت و درنتیجه ریزترین اندازه پودر در زمان ۸۰ ساعت آسیاکاری حاصل شد. با ادامه فرآیند آسیاکاری تا ۱۰۴ ساعت، پدیده جوش سرد و درشت شدن پودر رخ داده و میانگین اندازه ذرات به ۵۱۵ میکرومتر افزایش یافت.

بهطورکلی با مقایسه توزیع اندازه ذرات پودر بهعنوان تابعی از زمان آسیاکاری میتوان فهمید در طول فرآیند آسیاکاری دو مکانیزم خردایش و جوش سرد همواره با یکدیگر در حال رقابت هستند و چیرگی هر یک بر دیگری موجب ایجاد تغییراتی در اندازه ذرات پودر میشود که در شکل ۱۳ شماتیکی از رقابت بین این دو مکانیزم در طول آسیاکاری چیپسهای قسمت سر، بدنه و پایه قوطی نشان داده شده است.

با نگاهی دوباره و با دقت به تصاویر SEM ذرات پودر هر سه قسمت سر، بدنه و پایه می توان به وضوح مشاهده کرد که پودرهای قسمت سر در هر مدت زمان آسیاکاری ریز تر از پودرهای قسمت یکپارچه بدنه و پایه هستند. نتایج آزمون PSA نیز اثبات کننده این ادعاست. از این یافته می توان در مقیاس صنعتی به عنوان یک نوآوری استفاده کرد، به این صورت که با خردایش قوطیهای آلومینیومی پرس شده به صورت عمده و در ادامه آسیاکاری آنها با شرایطی که در اینجا ذکر شده است، می توان با گذراندن مواد حاصله از الک با روزنه هایی با اندازه ۱۵۰ میکرومتر (مش ۱۰۰) می توان پودر ریز تر آلیاژ آلومینیوم ۵۰۰۰ را از پودر درشت تر آلیاژ آلومینیوم زمان ابتدایی خردایش و یا آسیاکاری صورت گیرد، مثلا در زمان ۲۴ ساعت زمان ابتدایی خردایش و یا آسیاکاری صورت گیرد، مثلا در زمان ۲۴ ساعت می توان تفاوت معنی دار در اندازه ذرات هر سه قسمت به منظور تفکیک می توان تفاوت معنی دار در اندازه ذرات هر سه قسمت به منظور تفکیک حداقل قسمت سر از قسمت یکپارچه بدنه و پایه را مشاهده نمود.

آنالیز ترکیب شیمیایی توسط طیفسنجی پراش انرژی پرتوایکس (EDS) بهمنظور شناسایی درصد عناصر موجود در پودرهای حاصل از آسیاکاری سیارهای انجام گرفت.

جدول ۲، جدول ۳ و جدول ۴ به ترتیب درصد عناصر موجود در پودر بهینه قسمت سر، بدنه و پایه را نشان می دهد. همان طور که از نتایج حاصل شده می توان مشاهده کرد، پودر قسمت سر که از آلیاژ آلومینیوم سری ۵۰۰۰ است دارای ٪۵/۲۴ منیزیم می باشد که به مراتب بیشتر از درصد منیزیم موجود در پودر قسمت بدنه و پایه است که به ترتیب ٪۵۲/۱ و ٪۱/۵/ اندازه گیری شد. همچنین پودر قسمت بدنه و پایه که از آلیاژ آلومینیوم سری ۳۰۰۰ هستند درصد آلومینیوم و منگنز بیشتری نسبت به پودر قسمت سری در ترکیب شیمیایی حاصل از پودر هر سه قسمت درصد مشخصی اکسیژن مشاهده شد که احتمالاً به دلیل واکنش پودر فلز آلومینیوم فعال در حضور هوا بوده است. در مقایسه نتایج به دست آمده با مشخصات ترکیب شیمیایی آلیاژهای ۵۱۸۲ و ۲۰۰۴ که به ترتیب مربوط

به قسمت سر و قسمت یکپارچه بدنه و پایه میباشد، تطابق نسبتا قابل قبولی مشاهده میشود. دلایل انحراف میتواند خطای آزمون EDS، خطای جزئی در ترکیب شیمیایی قوطی آلومینیمی نوشیدنی ساخت

کمپانیهای مختلف و جداشدن ترکیبات بین فلزی از فلز زمینه در حین آسیاکاری باشد.

شکل ۱۱ – تصاویر SEM مربوط به فرآیند آسیاکاری قسمت بدنه با بزرگنمایی ۵۰ در بازه زمانی ۱۶ تا ۱۰۴ ساعت: (الف) ۱۶، (ب) ۲۴، (ج) ۳۲، (د) ۴۰، (ر) ۴۸، (ف) ۵۶، (ل) ۶۴، (م) ۷۲، (ن) ۸۰، (و) ۸۸، (ه) ۹۶، و (ی) ۱۰۴ ساعت

شکل ۱۲ – تصاویر SEM مربوط به فرآیند آسیاکاری قسمت پایه با بزرگنمایی ۵۰ در بازه زمانی ۱۶ تا ۱۰۴ ساعت: (الف) ۱۶، (ب) ۲۴، (ج) ۳۲، (د) ۴۰، (ر) ۴۸، (ف) ۵۶، (ل) ۶۴، (م) ۷۲، (ن) ۸۰، (و) ۸۸، (ه) ۹۶، و (ی) ۱۰۴ ساعت

شکل ۱۳ – شماتیک تأثیر فرآیند آسیاکاری مکانیکی بر اندازه ذرات پودر: (الف) قسمت سر، (ب) قسمت بدنه، و (ج) قسمت پایه قوطی

کل	Si	Са	Zn	Ti	Cr	Mn	Fe	Cu	С	0	Mg	Al	عنصر
۱۰۰	•/•٨	٠/١	۰/۱۶	٠/١٧	٠/١٩	•/74	•/47	•/٩٣	١/١٣	۲/۷۱	۵/۲۴	۸۸/۶۳	Wt%

جدول ۲- درصد عناصر موجود در پودر بهینه قسمت سر

جدول ۳- درصد عناصر موجود در پودر بهینه قسمت بدنه

									-				
كل	Са	Ti	Cr	С	Fe	Si	Cu	Zn	Mg	Mn	0	Al	عنصر
۱۰۰	۰/۱۵	۰/۱۶	•/٢•	•/٣۴	•/٣۴	•/94	١/٠٠	\/ +९	۱/۳۵	۱/۵۶	۲/۴۵	۹٠/۴۲	Wt%

Ti Si Cr Fe С Cu Zn 0 Al كل Са Mg Mn عنصر ٠/١ ۰/۱۶ ٠/١٧ ٠/١٨ ٠/٨۶ •/\\ ٠/٩٧ ٠/٩٨ ۱/۰۹ ۱/۵۲ ۱/۸۰ 91/79 Wt% ۱۰۰

جدول ۴- درصد عناصر موجود در پودر بهینه قسمت پایه

در شکل ۱۴ اثر زمان آسیاکاری بر الگوی پراش اشعه X پودرهای حاصل از چیپسهای قسمت سر (الف) و بدنه (ب) و پایه (ج) قوطیهای آلومینیومی نشان دادهشده است. در تمامی موارد، پیکهای ظاهرشده در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله که تماماً پیکهای آلومینیوم میباشند، بهطور تقریبی در زوایای ۲۵ای برابر با ۳۸، ۴۴، ۵۵، ۸۷، ۸۲ میباشند، بهطور تقریبی در زوایای ۲۵ای برابر با ۳۸، ۴۴، ۵۵، ۸۷، ۲۸ میباشند، بهطور تقریبی در زوایای ۲۵ای برابر با ۳۵، ۴۴، ۵۵، ۷۸، ۲۸ میباشند، بهطور تقریبی در زوایای ۳۵ای برابر با ۳۵، ۴۴، ۵۵، ۷۸، ۲۸ ماه ۱۱۱۱ و ۱۶ قرارگرفتهاند. همچنین پیکهای مربوط به زوایای ۲۹=۴۱ و ۲۸هر ۲۹=۸۶ که به ترتیب نشاندهنده ترکیبات بین فلزی ریز بودهاند، در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله حذفشدهاند. ریز بودهاند، در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله حذفشدهاند. ریز بودهاند، در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله حذفشدهاند. ریز بودهاند، در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله حذفشدهاند. ریز بودهاند، در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله حذفشدهاند. ریز بودهاند، در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله حذفشدهاند. ریز بودهاند، در الگوی پراش اشعه ایکس پودرهای حاصله حذفشدهاند. ریز به بدنه کاپها و گلولهها در بستر پودر کمتر حضور یافتهاند و تشخیصشان با این روش امکان پذیر نبوده است.

با بررسیهای آماری انجام گرفته بر روی شدت و پهنای پیکهای آلومینیوم میتوان به این نتیجه رسید که با ادامه فرآیند آسیاکاری تا رسیدن به زمان بهینه هر قسمت (۷۲ ساعت برای قسمت سر و ۸۰ ساعت برای قسمت یکپارچه بدنه و پایه قوطیهای آلومینیومی)، از شدت پیکها کاسته شده و پهنتر شدهاند که حاکی از ریز شدن اندازه بلورکها میباشد. شکل ۱۵ تغییرات اندازه بلورک و کرنش شبکه قسمت سر، بدنه و پایه قوطی را نشان میدهند. با توجه به منحنیها، ریزترین اندازه بلورک برای قسمت سر، بدنه و پایه به ترتیب ۲۹، ۳۵ و ۲۷ نانومتر به دستآمد.

شکل ۱۶ تصاویر میکروسکوپ نوری بهدست آمده از سطح مقطع پودرهای حاصل از آسیاکاری چیپسهای ریز قوطیهای آلومینیومی را نشان میدهد که از نور پلاریزه بهمنظور آشکارسازی ریز ساختار پودر استفاده شده است و مورفولوژی چندضلعی پودرها (بهویژه قسمت سر) به طور واضح قابل مشاهده است. همچنین در پودرهای درشت تر مربوط به قسمت بدنه

و پایه، ترکهایی مشاهده می شود که اشاعه شان به تأخیر افتاده است. در واقع در قسمت سر که فازهای ناپایدار به هم نزدیک تر بوده، ترک ایجاد شده در اطراف آن فازها سریع تر به هم رسیده اند ولی در قسمت یکپارچه فازها از هم دور بوده اند و اگر ترکی در کنار این فازها به وجود آمده نتوانسته مسیر خود را تا اتصال به ترک ایجاد شده در کنار فاز ناپایدار همسایه خود برساند.

سیالیت یا نرخ جریان توسط قیف هال برای پودرهای قسمت سر، بدنه و پایه قوطیهای نوشیدنی بهعنوان مشخصه دیگری از پودر تعیین شده و به ترتیب برابر با ۵۹/۸، ۵۹/۸ و ۶۱/۱ ۶/۵۰ بهدستآمد که میتوان به طور میانگین مقدار ۵۹/۳ را برای هر سه مورد در نظر گرفت. بهطورکلی ذرات پودر با مورفولوژی کروی سیالیت بهتری نسبت به ذرات با گوشههای تیز دارند ولی ریز بودن پودر بهنوبه خود باعث افزایش سیلالیت میگردد، بنابراین نتایج بهدستآمده برای سیالیت منطقی بهنظر میرسند. چگالی ظاهری نیز برای پودرهای قسمت سر، بدنه و پایه قوطیهای نوشیدنی با روش قیف هال محاسبه شد که به ترتیب برابر با ۱/۳۸، ۱/۳۸ و 8/cm³

شکل ۱۴- الگوی پراش XRD پودرهای حاصل از آسیاکاری چیپسهای: (الف) قسمت سر، (ب) بدنه، و (ج) پایه قوطیهای نوشیدنی در زمانهای مختلف

شکل ۱۵- تغییرات اندازه بلورک، و تغییرات کرنش شبکه در بازه زمانی + تا ۱۰۴ ساعت برای سه قسمت: (الف) سر، (ب) بدنه و (ج) پایه

۳۵

17-44 :(6	(۱۵	14	:14+1	نوين. '	مواد	مجله	

شکل ۱۶- تصاویر میکروسکوپ نوری از سطح مقطع ذرات پودر حاصل از آسیاکاری چیپسهای ریز با بزرگنمایی ۱۰۰X: (الف) قسمت سر، (ب) قسمت بدنه، و (ج) قسمت پایه

نتيجه گيري

در تحقیق حاضر، بازیافت حالت جامد قوطیهای مستعمل نوشیدنی آلومینیومی از جنس آلیاژهای سری ۳۰۰۰ و ۵۰۰۰ با استفاده از دستگاه آسیای سیارهای، بدون استفاده از هرگونه عامل کنترلکننده فرآیند با موفقیت انجام گرفت. نتایج بهدستآمده از بررسی محصولات حاصل از آن نشان داد که:

 بودرهای حاصل از آسیاکاری چیپسهای قسمت سر قوطی با سری آلیاژی ۵۰۰۰، ریزتر از پودرهای قسمت یکپارچه بدنه و پایه با سری آلیاژی ۳۰۰۰ بود؛ بهطوری که D۹۰ پودر تولیدی قسمت سر دارای اندازه کمتر از ۱۵۰ میکرومتر و D۹۰ پودر قسمت یکپارچه بدنه و پایه بیشتر از اندازه ۱۵۰ میکرومتر بود که از این دستاورد میتوان در مقیاس صنعتی برای جداسازی پودر آلیاژ ۵۰۰۰ از پودر آلیاژ ۳۰۰۰ با استفاده از الک با اندازه مش ۱۵۰ میکرومتر استفاده کرد.

۲. ریزترین پودر در آسیاکاری به مدتزمان بهینه حاصل میشود که برای سه قسمت سر، بدنه و پایه قوطی به ترتیب ۲۲، ۸۰ و ۸۰ ساعت با اندازه D۹۰ پودر ۱۰۹، ۲۵۸ و ۳۹۱ میکرومتر به دست آمد. با ادامه فرآیند آسیاکاری به مدت زمانهای بیشتر از زمان بهینه مکانیزم جوش سرد و درشت شدن پودر رخ میدهد.

۳. در فرآیند آسیاکاری چیپسهای هر سه قسمت سر، بدنه و پایه قوطیها همواره دو مکانیزم خردایش که موجب کاهش اندازه ذرات پودر میشود و جوش سرد که باعث افزایش اندازه ذرات پودر میشود با یکدیگر در حال رقابت هستند و تسلط هر یک بر دیگری بر روی اندازه ذرات پودر تأثیر میگذارند.

۴. در این پژوهش مکانیزم خردایش پودر بر اساس دو متغیر ترکیب شیمیایی و ضخامت تعریف می شود. متغیر غالب در خردایش دو قسمت سر و قسمت یکپارچه بدنه و پایه عامل ترکیب شیمیایی می باشد چون این دو قسمت ازنظر ترکیب شیمیایی متفاوت هستند و قسمت سر به دلیل داشتن فازهای ناپایدار بیشتر نسبت به قسمت یکپارچه بدنه و پایه بیشتر خردشده و پودرهای حاصل از آن ریزتر بوده است. در مورد قسمت بدنه و

پایه یکپارچه که دارای ترکیب شیمیایی یکسانی هستند، متغیر غالب در خردایش ضخامت است. از آنجایی که ضخامت قسمت بدنه کمتر از قسمت پایه است درنتیجه پودرهای حاصل از آن به نسبت ریزتر از پودرهای قسمت بدنه میباشد.

۵. حذف پیک مربوط به ترکیبات بین فلزی مشاهده در چیپسهای ریز، از الگوی پراش اشعه ایکس پودرها، نشان از حذف کامل این ترکیبات نیست. بلکه در طول فرآیند آسیاکاری، ترکیبات بین فلزی مذکور از زمینه جدا شدهاند و با توجه به ماهیت سرامیکی شان بیشتر از تکههای آلومینیمی ریز شدهاند و شاید بهدلیل چسبیدن این ذرات بسیار ریز به بدنه کاپها و گلولهها در بستر پودر کمتر حضور یافتهاند و تشخیص شان با این روش امکان پذیر نبوده است.

ملاحظات اخلاقی پیروی از اصول اخلاق پژوهش

همکاری مشارکتکنندگان در تحقیق حاضر به صورت داوطلبانه و با رضایت آنان بوده است.

حامی مالی

هزينه تحقيق حاضر توسط نويسندگان مقاله تامين شده است.

مشارکت نویسندگان

طراحی و ایده پردازی: مازیار آزادبه؛ انجام آزمایشها : هادی رضازاده؛ تحلیل دادهها و نتایج: هادی رضازاده، مازیار آزادبه؛ نگارش اولیه: هادی رضازاده؛ نظارت و نگارش نهایی: مازیار آزادبه.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

References

1.PARASKEVAS, D., KELLENS, K., DEWULF, W. and DUFLOU, J. R. 2015. Environmental modelling of aluminium recycling: a Life Cycle Assessment tool for sustainable metal management. Journal of Cleaner Production, 105, 357-370.

2.Rojas-Díaz, L. M., Verano-Jiménez, L. E., Muñoz-García, E., Esguerra-Arce, J. and Esguerra-Arce, A. 2020. Production and characterization of aluminum powder derived from mechanical saw chips and its processing through powder metallurgy. Powder Technology, 360, 301-311.

3.KHAING, H. Y. and KYWE, T. T. 2011. PRODUCTION OF FINE ALUMINUM POWDER FROM METALLIC ALUMINUM. The 5th PSU-UNS International Conference on Engineering and Technology, Songkhla. Faculty of Engineering, 47-51.

4.TAGHIABADI, R., ROSTAMABADI, A., TASVIBI, S. and SHAERI, M. H. 2020. Increasing the recycling percent in liquid-state recycling of Al machining chips by friction stir processing. Materials Chemistry and Physics, 243, 122627.

5.PARASKEVAS, D., VANMEENSEL, K., VLEUGELS, J., DEWULF, W., DENG, Y. and DUFLOU, J. R. 2014. Spark Plasma Sintering As a Solid-State Recycling Technique: The Case of Aluminum Alloy Scrap Consolidation. Materials, 7, 5664-5687.

6.GRONOSTAJSKI, J., MARCINIAK, H. and MATUSZAK, A. 2000. New methods of aluminium and aluminium-alloy chips recycling. Journal of Materials Processing Technology, 106, 34–39.

7.DUFLOU, J. R., TEKKAYA, A. E., HAASE, M., WELO, T., VANMEENSEL, K., KELLENS, K., DEWULF, W. and PARASKEVAS, D. 2015. Environmental assessment of solid state recycling routes for aluminium alloys: Can solid state processes significantly reduce the environmental impact of aluminium recycling? CIRP Annals -Manufacturing Technology, 1-4.

8.CHIBA, R. & YOSHIMURA, M. 2015. Solid-state recycling of aluminium alloy swarf into c-channel by hot extrusion. Journal of Manufacturing Processes, 17, 1–8.

9.MEHTEDI, M. E., FORCELLESE, A., SIMONCINI, M. and SPIGARELLI, S. 2018. A sustainable solid state recycling of pure aluminum by means of friction stir extrusion process (FSE). AIP Conference Proceedings. American Institute of Physics, 030004-1– 030004-6.

10.AHMAD, A., LAJIS, M. A., YUSUF, N. K. and WAGIMAN, A. 2016. HOT PRESS FORGING AS THE DIRECT RECYCLING TECHNIQUE OF ALUMINIUM – A REVIEW. ARPN Journal of Engineering and Applied Sciences, 11, 2258-2265.

11.El Mehtedi, M., Buonadonna, P., Carta, M., El Mohtadi, R., Mele, A. and Morea, D. 2023. Sustainability Study of a New Solid-State Aluminum Chips Recycling Process: A Life Cycle Assessment Approach. Sustainability, 15(14), 11434.

12.PANDEY, A. K., PRAJAPATI, N., NAYAK, K. C. and DATE, P. P. 2019. Sustainable manufacturing process for recycling of aluminum alloy waste into direct product by high-pressure torsion process. Materials Today: Proceedings, 18, 3099–3108.

13.Jiang, A., Wang, F., Xia, D., Li, M., Qiang, L., Zhu, Z., Wang, P., Fan, R., Lin, K. and Yang, Y. 2019. Aluminum nanoparticles manufactured using a ball-milling method with ammonium chloride as a grinding aid: achieving energy release at low temperature. New Journal of Chemistry, 43(4), 1851-1856.

مجله مواد نوین. ۲ ۱۴۰۲؛ ۱۴ (۵۱): ۳۸–۱۷

۳۸

14.GORRASI, G. and SORRENTINO, A. 2015. Mechanical milling as a technology to produce structural and functional bionanocomposites. The Royal Society of Chemistry, 1-16.

15.El-Eskandarany, M. S., Al-Hazza, A., Al-Hajji, L. A., Ali, N., Al-Duweesh, A. A., Banyan, M. and Al-Ajmi, F. 2021. Mechanical milling: a superior nanotechnological tool for fabrication of nanocrystalline and nanocomposite materials. Nanomaterials, 11(10), 2484.

16.YADAV, T. P., YADAV, R. M. and SINGH, D. P. 2012. Mechanical Milling: a Top Down Approach for the Synthesis of Nanomaterials and Nanocomposites. Nanoscience and Nanotechnology, 22-48.

17.Shuai, C., He, C., Peng, S., Qi, F., Wang, G., Min, A., Yang, W. and Wang, W. 2021. Mechanical alloying of immiscible metallic systems: process, microstructure, and mechanism. Advanced Engineering Materials, 23(4), 2001098.

18.ALSAFFAR, K. A. and BDEIR, L. M. H. 2008. Recycling of Aluminum Beverage Cans.

Journal of Engineering and Development, 12, 157-163.

19.Zolotorevskiy, V. S., Pozdniakov, A. V. and Khvan, A. V. 2011. Thermodynamic calculations of the effective solidification range and its relation to hot cracking of aluminumbased ternary alloys. Russian Journal of Non-Ferrous Metals, 52(1), 50-55.

20.von Hehl, A. and Krug, P. 2013. Aluminum and aluminum alloys. Structural materials and processes in transportation, pp.49-112.

21.Carrasco, C., Inzunza, G., Camurri, C., Rodríguez, C., Radovic, L., Soldera, F. and Suarez, S., 2014. Optimization of mechanical properties of Al-metal matrix composite produced by direct fusion of beverage cans. Materials Science and Engineering: A, 617, 146-155.

22.Liu, C. X., Qi, G. and Li, P. 2022. Crashworthy characteristics of sustainable thinwalled tubes: A study on recycled beverage cans. Mechanics of Advanced Materials and Structures, 29(22), 3222-3236.